

INSTRUMENT GŁÓWNY (LUTNIA)

Nazwa przedmiotu

Wydział Instrumentalny

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Instrumentalistyka

Kierunek

Specjalność

Specjalizacja

stacjonarne	drugiego stopnia	obowiązkowy	wykład	indywidualne	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
✓	✓	✓	✓
E	E	E	Z
ECTS			
11	11	11	11

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem

120

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta

1200

punkty ECTS

44

Forma zaliczenia: Z – zaliczenie bez oceny I ZO – zaliczenie z oceną I E – egzamin

Koordynator przedmiotu

Kierownik Katedry Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej

Prowadzący przedmiot

mgr Anton Birula
mgr Anna Kowalska

a.birula@amfn.pl

Metody kształcenia

- praca indywidualna
- wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień
- analiza przypadków
- praca z tekstem i dyskusja
- Wybór z listy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się

- egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)
- realizacja zleconego zadania
- projekt, prezentacja
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.

CELE PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu jest nauczanie gry na instrumencie wg metod historycznych, zagadnienia paleograficzne i repertuarowe oraz przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela.

WYMAGANIA WSTĘPNE

Ukończenie studiów muzycznych I stopnia na instrumencie głównym – lutni. Umiejętność gry na poziomie zaawansowanym.

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

- doskonalenie techniki gry i panowanie nad estetyką wykonania w oparciu dłuższe, bardziej rozbudowane formy muzyczne,
- pogłębianie wiedzy o źródłach i dostrzeganie ich wzajemnych relacji w kontekście autorstwa, stylistyki i zachodzących przemian w tym zakresie,
- pomnażanie doświadczeń estradowych poprzez różne formy udziału w koncertach szkolnych lub pozaszkolnych.

Minimum programowe dla instrumentów RENESANSOWYCH:

- Alberto da Ripa, trzy księgi tabulatur z roku 1562 – do wyboru
- Simone Molinaro, Intavolatura di liuto, 1599 – wybór
- Minimum programowe dla instrumentów BAROKOWYCH:
- Francois Dufaut, Mlle Bocquet, Nicolas Hotmann – rękopisy, wybór

Podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem założonych efektów kształcenia. Obowiązkowym elementem zaliczenia przedmiotu jest publiczna prezentacja całości lub części programu na 2 audycjach lub koncertach oraz na egzaminie.

Egzamin, który polega na wykonaniu przygotowanego programu, przeprowadzany jest komisyjnie (min. 3 osoby).

semestr II

Kształtowanie techniki, budowanie repertuaru i poznawanie stylów danych epok.

Minimum programowe dla instrumentów RENESANSOWYCH:

- rękopis ze Sieny (NL-DHgm, Ms.28.B.39) – krytyczna ocena tej antologii, zróżnicowany wybór programu

Minimum programowe dla instrumentów BAROKOWYCH:

- Esaias Reusner, Delitiae testudinis (1667) – wybór suity, wykonanie w stylu francuskim

Podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem założonych efektów kształcenia. Obowiązkowym elementem zaliczenia przedmiotu jest publiczna prezentacja całości lub części programu na 2 audycjach lub koncertach oraz na egzaminie.

Egzamin, który polega na wykonaniu przygotowanego programu, przeprowadzany jest komisyjnie (min. 3 osoby).

semestr III

- doskonalenie techniki gry i dalszy rozwój wrażliwości stylistycznej,
- sięganie po kompozycje będące filarami literatury lutniowej od XVI do XVIII wieku,
- kształtowanie umiejętności budowania programu będącego jako całość logiczną wypowiedzią intelektualno-artystyczną,
- wnoszenie elementów improwizacji, tam gdzie jest to historycznie uzasadnione i ma oparcie w aktualnych kompetencjach studenta.

Minimum programowe dla instrumentów RENESANSOWYCH:

- rękopis Herberta z Cherbury, ok. 1605-1640 (Cambridge Mu.Ms.689) - ocena, wybór.

podstawowe kryteria oceny (semestr III)

Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem założonych efektów kształcenia. Obowiązkowym elementem zaliczenia przedmiotu jest publiczna prezentacja całości lub części programu na 2 audycjach lub koncertach oraz na egzaminie.

Egzamin, który polega na wykonaniu przygotowanego programu, przeprowadzany jest komisyjnie (min. 3 osoby).

semestr IV

Kształtowanie techniki. Ćwiczenia techniczne opracowane przez pedagoga indywidualnie dla każdego studenta.

Minimum programowe dla instrumentów RENESANSOWYCH:

- antologia z przełomu XVI/XVII w., tzw. „rękopis Barbarino”, obecnie w Bibl. Jagiellońskiej – ocena, wybór.

Minimum programowe dla instrumentów BAROKOWYCH:

- Bernhard Joachim Hagen (1720-1787) – wybór spośród 13 sonat.

Przygotowanie recitalu dyplomowego i pracy pisemnej.

podstawowe kryteria oceny (semestr IV)

Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem założonych efektów kształcenia. Obowiązkowym elementem zaliczenia przedmiotu jest publiczna prezentacja całości lub części programu na 2 audycjach lub koncertach oraz na egzaminie.

Egzamin, który polega na wykonaniu przygotowanego programu, przeprowadzany jest komisyjnie (min. 3 osoby).

Semestr IV kończy się dyplomem magisterskim, który składa się z dwóch części: recitalu dyplomowego oraz ustnego egzaminu magisterskiego z obroną pracy pisemnej. Program recitalu dyplomowego powinien odzwierciedlać preferencje artystyczne dyplomanta. Zakres egzaminu ustnego obejmuje całokształt przedmiotów kształcenia specjalistycznego i kierunkowego.

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	posiada szczegółową wiedzę dotyczącą repertuaru wybranej specjalności oraz posiada wiedzę dotyczącą związanego z nią piśmiennictwa	P7_I_W02
	posiada głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów oraz zdolność do integrowania nabytej wiedzy	P7_I_W07
Umiejętności	posiada wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych	P7_I_U01

	samodzielnie interpretuje i wykonuje utwory muzyczne w oparciu o własne twórcze motywacje i inspiracje na wysokim poziomie profesjonalizmu, zgodnie z wymaganiami stylistycznym	P7_I_U02
	podczas realizacji własnych koncepcji artystycznych wykazuje się umiejętnością świadomego zastosowania wiedzy dotyczącej elementów dzieła muzycznego i obowiązujących wzorców formalnych	P7_I_U03
	na bazie doświadczeń związanych z studiami pierwszego stopnia potrafi wykazywać się umiejętnością budowania i pogłębiania obszernego repertuaru w zakresie swojej specjalności, z możliwością specjalizowania się w wybranym obszarze	P7_I_U04
	na podstawie wiedzy o stylach muzycznych i związanych z nimi tradycjach wykonawczych wykazuje się umiejętnością konstruowania i wykonywania spójnych i właściwych z punktu widzenia sztuki wykonawczej programów	P7_I_U05
	kontynuując i rozwijając umiejętności nabyte na studiach pierwszego stopnia, poprzez indywidualną pracę utrzymuje i poszerza swoje zdolności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych	P7_I_U08
	posiada umiejętność szybkiego odczytania i opanowania utworów, ze świadomym zastosowaniem różnych typów pamięci muzycznej	P7_I_U09
	posiada umiejętność dogłębnego rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrycznych oraz aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, pedalizacji, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów	P7_I_U10
	posiada podstawowe umiejętności obsługi sprzętu służącego do rejestrowania dźwięku i (ewentualnie) obrazu, swobodnie poruszając się w obrębie specjalistycznego oprogramowania koniecznego do realizacji zadań z zakresu specjalizacji;	P7_I_U11
	na bazie doświadczeń uzyskanych na studiach pierwszego stopnia wykazuje się umiejętnością świadomego stosowania technik pozwalających panować nad objawami stresu	P7_I_U14
Kompetencje społeczne	jest w pełni kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie specjalności oraz w ramach innych szeroko pojętych działań kulturowych	P7_I_K01
	posiada umiejętność krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz umie poddać takiej ocenie inne przedsięwzięcia z zakresu kultury, sztuki i innych dziedzin działalności artystycznej	P7_I_K04
	wykorzystuje mechanizmy psychologiczne, wykazuje się umiejętnością funkcjonowania w społeczeństwie w zakresie wykonywania własnych działań artystycznych i dostosowywania się do współczesnego rynku pracy	P7_I_K05
	świadomie umie zaplanować swoją ścieżkę kariery zawodowej na podstawie zdobytych na studiach umiejętności i wiedzy, wykorzystując również wiedzę zdobytą w procesie ustawicznego samokształcenia	P7_I_K07

LITERATURA PODSTAWOWA

Literatura zgodna z treściami programowymi przedmiotu.

- utwory na violę da gamba solo (D. Loeb [Six Fantasias on Sephardic Melodies for Viola da Gamba solo], Monsieur de Sainte Colombe, K. Fr. Abel, J. Schenck, T. Hume, Ph. Hacquart, W. Stępień)
- suity na violę da gamba i basso continuo (M. Marais, L. Caix d'Hervelois, R. Marais, Ch. Dollé, A. Forqueray)

- sonaty na violę da gamba i basso continuo (G. Finger, J. S. Bach, G. Ph. Telemann, Ch. Schaffrath, C. Ph. E. Bach)
- sonaty i suity na violę da gamba sopranową i basso continuo (T. Marc, J. D. Hardt, L. Heudelinne)
- utwory na dwie viole da gamba basowe (Monsieur de Sainte Colombe, F. Couperin, J. Schenck, Ch. Schaffrath)
- arie z pasji (J.S. Bach: Pasja wg św. Mateusza, Komm, süßes Kreuz)
- utwory na consort viol (O. Gibbons, J. Dowland, W. Lawes, A. Ferrabosco, H. Purcell, M. Locke, W. Stępień).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- J. M. Hotteterre, Zasady gry na flecie poprzecznym, flecie podłużnym i na oboju, tłum M. Pilch, red. M. Nahajowski, Łódź 2013
- J. J. Quantz, O zasadach gry na flecie poprzecznym, tłum. M. Nahajowski, red. M. Szoka, Łódź 2014
- J.G. Tromlitz, Szczegółowa i gruntowna szkoła gry na flecie, tłum. M. Pilch, red. M. Nahajowski, Łódź 2018
- Ardal Powell The flute, Yale University Press, 2002
- B. Kuijken The Notation Is Not the Music, Indiana University Press, 2013
- E. Gubiec, Sztuka preludiowania na flecie poprzecznym w XVIII wieku we Francji w: Notes Muzyczny 2/2016, red. M. Pilch, Akademia Muzyczna w Łodzi
- M. Pilch, Wibracja w świetle historycznych szkół fletowych – świadomie wykonywany ozdobnik, wyraz emocji czy mechaniczna maniera? w: Między traktatem a mową uczuć w dźwięki przemienioną. Muzyka XVIII wieku w teorii i praktyce, Akademia Muzyczna w Łodzi 2014;
- B. B. Mather, D. Lasocki, Free ornamentation in woodwind music 1700-1775, McGinnis & Marx Music Publishers, 1976;
- B. B. Mather, D. Lasocki, The classical woodwind cadenza, McGinnis & Marx, 1978
- Smith, The performance of 16th -Century Music, Oxford University Press, 2011
- B. Mather, D. Lasocki, Interpretation of French Music from 1675-1775 for Woodwind and Other Performers, McGinnis & Marx Music Publishers, 1973
- R. W. Duffin, Jak system równomiernie temperowany popsuł harmonię i dlaczego powinno cię to obchodzić, tłum. T. Wierzbowski, Wrocław 2016
- G. von Noé, Der Vorschlag in Theorie und Praxis, Doblinger Wien 1986
- R. Erig, V. Gutman, Italienische Diminutionen, Amadeus Verlag, Winterthur 1979
- Strona [www: flettraverso.pl](http://www.flettraverso.pl)

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Repozytoria prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych muzycznych uczelni krajowych oraz zagranicznych

- Academic Search Premier
- Cambridge Companions to Music
- Classical Scores Library
- Garland Encyclopedia of World Music Online
- JSTOR
- Naxos Music Library
- New York Times Historical (1851-2007)
- Oxford Music Online
- Grove Music Online
- Oxford Reference Online
- Project MUSE
- ProQuest Dissertations & Theses
- RILM Abstracts of Music Literature (1967-Present only)
- RIPM Retrospective Index to Music Periodicals with Full Text
- International Music Score Library Project

Data modyfikacji	Wprowadź datę	Autor modyfikacji	
Czego dotyczy modyfikacja	czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktorów (jeśli potrzeba)		